

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 129.163 van 11 maart 2004
in de zaak A. 124.490/XIV-11.009.**

In zake : 1. XXX,
 2. XXX,
 die woonplaats kiezen bij
 Advocaat E. VAN DE COTTE,
 kantoor houdende te 9000 GENT,
 Martelaarslaan 202

tegen :

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

--

DE VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX en XXX, beide van Servische nationaliteit, op 25 juli 2002 hebben ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 17 juli 2002 tot bevestiging van de beslissingen van de Minister van Binnenlandse Zaken van 18 december 2000 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten;

Gezien het verzoekschrift dat de verzoekende partijen op dezelfde dag hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van dezelfde beslissingen;

Gelet op de beschikking van 20 augustus 2002 waarbij aan de verzoekende partijen het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op artikel 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST, op grond van artikel 26 van voormeld koninklijk besluit;

Gelet op de kennisgeving van dat verslag aan de partijen;

Gelet op de beschikking van 31 oktober 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 18 februari 2004;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter A. BEIRLAEN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat E. VAN DE COTTE, die verschijnt voor de verzoekende partijen en van Adjunct-adviseur G. DESNYDER, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat:

1.1. XXX en XXX, beide van Servische nationaliteit, zijn België binnengekomen op 9 december 2000 en hebben zich op 11 december 2000 vluchteling verklaard.

1.2. Op 18 december 2000 neemt de Minister van Binnenlandse Zaken de beslissingen tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten.

1.3. Op 17 juli 2002 neemt de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissingen tot bevestiging van deze beslissingen van de Minister van Binnenlandse Zaken. De motivering van deze beslissingen luidt als volgt:

Wat XXX betreft:

“(…)
Steunend op artikel 52 van de vreemdelingenwet meen ik dat uw asielaanvraag onontvankelijk is. U heeft immers, zonder geldige reden, geen gevolg gegeven binnen de maand aan de vraag om inlichtingen vervat in de brief die u aangetekend werd verstuurd op 5 juni 2002 op uw gekozen woonplaats.
(…)”.

Wat XXX betreft:

“(…)

Steunend op artikel 52 van de vreemdelingenwet meen ik dat uw asielaanvraag onontvankelijk is. U heeft immers, zonder geldige reden, geen gevolg gegeven binnen de maand aan de vraag om inlichtingen vervat in de brief die u aangetekend werd verstuurd op 5 juni 2002 op uw gekozen woonplaats.

(…)”.

2. Over de gegrondheid van het beroep.

2.1. Overwegende dat verzoekers als middelen aanvoeren:

“Eerste middel: schending van artikel 52, § 2, 4/ van de Wet van 15 december 1980 en de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, m.n. het motiveringsbeginsel.

Doordat de bestreden beslissingen stellen:

‘Steunend op artikel 52 van de vreemdelingenwet meen ik dat uw asielaanvraag onontvankelijk is. U heeft immers, zonder geldige reden, geen gevolg gegeven binnen de maand aan de vraag om inlichtingen vervat in de brief die u aangetekend werd verstuurd op 5 juni 2002 op uw gekozen woonplaats’.

Terwijl:

overeenkomstig artikel 52, § 2, 4/ een kandidaat-asielzoeker niet zal toegelaten worden om in de hoedanigheid van vluchteling op het grondgebied te verblijven wanneer de vreemdeling, binnen de maand na de verzending geen gevolg heeft gegeven aan (de) oproeping of een verzoek om inlichtingen en daarvoor geen geldige reden kan opgeven; verzoekers bij aangetekend schrijven dd. 5 juni 2002 opgeroepen werden voor een verhoor op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen naar aanleiding van het door hen aangetekend dringend beroep;

bij aangetekend schrijven dd. 28 juni 2002 hebben verzoekers aan het Commissariaat-generaal twee medische attesten overgemaakt van (...) Dobbels, welke uitdrukkelijk verklaarde dat beide verzoekers onmogelijks aanwezig konden zijn op het geplande interview wegens ziekte en zij het huis niet mochten verlaten (zie stuk 8);

verzoekers hadden (...) ook wel degelijk een geldige reden om niet in te gaan op het aangetekend schrijven dd. 5 maart 2002;

de bestreden beslissingen geen gewag maken van de ziekte van verzoekers en hun aangetekend schrijven dd. 28 juni 2002 en dan ook nalaat te (....veren) waarom hun verlet wegens ziekte geen geldige reden zou uitmaken in de zin van artikel 52, § 2, 4/ van de Wet van (...) maart 1980;

de bestreden beslissingen dan ook onvoldoende gemotiveerd zijn in toepassing van de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en de algemene beginselen van behoorlijk bestuur.

* Tweede middel: schending van het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, m.n. het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel.

Doordat de Commissaris-generaal oordeelt:

‘Op basis van de (elementen) uit uw dossier, bevestig ik de beslissing van de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken waarbij u het verblijf (op) het grondgebied werd geweigerd.

De Dienst Vreemdelingenzaken krijgt een kopie van deze beslissing.

Steunend op artikel 52 van de vreemdelingenwet meen ik dat uw asielaanvraag onontvankelijk is. U heeft immers, zonder geldige reden, geen gevolg gegeven binnen de maand aan de vraag om inlichtingen vervat in de brief die u aangetekend werd verstuurd op 5 juni 2002 op uw gekozen woonplaats.

Ik meen bovendien (...) in de huidige omstandigheden mag worden teruggeleid naar de grens van het land dat u ontvlucht bent, en waar volgens uw (...), uw leven, uw fysieke integriteit of uw vrijheid in gevaar zou verkeren.

Behoudens een andere beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken of zijn gemachtigde dient u binnen de vijf dag(en), ingaand op de datum van deze beslissing het grondgebied te verlaten (Koninklijk Besluit van 19/05/1993: artikel 17, par. 2, al.2.)’.

Terwijl :

verzoekers enkel en alleen de ontvankelijkheidsfase van de asielprocedure hebben doorlopen en bovendien in dringend beroep niet werden (verhoord);

er nog geen (onderzoek) ten gronde werd gevoerd;

er dan ook nog niet kan geoordeeld worden over de grond van de zaak, hetgeen echter door de bestreden beslissing wel degelijk wordt (...)

de Commissaris-generaal dan ook geen afweging kan maken van de verklaringen en de belangen van verzoekers, nu er nog geen onderzoek ten gronde werd verricht;

mocht het Commissariaat-generaal dit wel hebben gedaan, het duidelijk zou worden dat er voldoende elementen voorhanden zijn die aantonen (...) verzoekers wel degelijk in aanmerking komen om erkend te worden als vluchteling in de zin van de Conventie van Genève;”;

2.2.1.1. Overwegende dat in een eerste middel verzoekers zich beroepen op de schending van artikel 52, § 2, 4/ van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, met name het motiveringsbeginsel;

2.2.1.2. Overwegende dat dient opgemerkt dat de bepalingen, vervat in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, tot doel hebben de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt; dat uit het verzoekschrift ontegensprekelijk blijkt dat de verzoekende partijen kritiek uitbrengen op de inhoud van de motivering zodat zij een beweerde schending van deze motiveringsplicht niet dienstig kunnen inroepen; dat de bestreden beslissing is gebaseerd op de omstandigheid dat verzoekers binnen een maand na verzending van de oproepingsbrief geen gevolg hebben gegeven aan de vraag om inlichtingen; dat uit het administratief dossier blijkt dat verzoekers bij brief van 5 juni 2002 door de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen werden uitgenodigd om hun asielrelaas te komen toelichten op 1 juli 2002 of, om bij onmogelijkheid zich aan te melden, hun relaas te zenden per aangetekend schrijven, samen met de reden van overmacht; dat verzoekers stellen dat de bestreden beslissingen geen gewag maken van de ziekte van verzoekers en hun aangetekend schrijven van 28 juni 2002 en dan ook nalaat te motiveren waarom hun verlet wegens ziekte geen geldige reden zou uitmaken in de zin van artikel 52, §2, 4/ van voormelde wet van 15 december 1980; dat uit de bestreden beslissing ten aanzien van de eerste verzoekende partij blijkt dat de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen concludeerde : “Steunend op artikel 52 van de vreemdelingenwet meen ik dat uw asielaanvraag onontvankelijk is. U heeft immers, zonder geldige reden, geen gevolg gegeven binnen de maand aan de vraag om inlichtingen vervat in de brief die u aangetekend werd verstuurd op 5 juni 2002 op uw gekozen woonplaats.”; dat uit de bestreden beslissing

ten aanzien van de tweede verzoekende partij blijkt dat de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen concludeerde: “Steunend op artikel 52 van de vreemdelingenwet meen ik dat uw asielaanvraag onontvankelijk is. U heeft immers, zonder geldige reden, geen gevolg gegeven binnen de maand aan de vraag om inlichtingen vervat in de brief die u aangetekend werd verstuurd op 5 juni 2002 op uw gekozen woonplaats.”; dat uit de analyse van de bestreden beslissingen blijkt dat deze in overeenstemming zijn met de wetsbepalingen betreffende de motivering van bestuurshandelingen, aangezien zij de feitelijke en juridische overwegingen vermelden die eraan ten grondslag liggen; dat het eerste middel niet gegrond is;

2.2.2.1. Overwegende dat verzoekers in een tweede middel de schending aanvoeren van het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, met name het zorgvuldigheids- en het redelijkheidsbeginsel; dat verzoekers stellen dat de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen geen afweging kon maken van de verklaringen en de belangen van de verzoekende partijen en dat een onderzoek naar de gegrondheid van de zaak zich evenwel opdringt, nu het relaas van verzoekers volledig past binnen de Conventie van Genève;

2.2.2.2. Overwegende dat de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in het kader van het dringend beroep nagaat of een verder onderzoek van de erkenningsvraag nodig is, rekening houdend met alle gegevens van de zaak; dat uit de bespreking van het eerste middel is gebleken dat de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in redelijkheid en op zorgvuldige wijze de beslissingen van de Minister van Binnenlandse zaken tot weigering van verblijf kon bevestigen; dat het tweede middel niet gegrond is;

3. Overwegende dat de verzoekende partijen geen gegrond middel tot nietigverklaring hebben aangevoerd; dat er derhalve grond is om toepassing te maken van artikel 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; dat de vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 350 euro, komen ten laste van de verzoekende partijen, elk voor de helft.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op elf maart tweeduizend en vier, door :

de H.	A. BEIRLAEN,	kamervoorzitter,
Mevr.	K. LIEVENS,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. LIEVENS.

A. BEIRLAEN.